

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatick Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 21. december 2022

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces- skridt	Dato
C-128/22	<p>NORDIC INFO Sagen vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 2, 4, 5, 27 og 29 i unionsborgskabsdirektiv 2004/38, der gennemfører artikel 20 og 21 TEUF, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i Ministerieel Besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19), som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), der som en generel ordning:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pålægger belgiske statsborgere og deres familiemedlemmer samt unionsborgere, der opholder sig på belgisk område og deres familiemedlemmer, et principielt udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde, – pålægger ikke belgiske EU-borgere og deres familiemedlemmer (uanset om de har opholdstilladelse på belgisk område) indrejsebegrænsninger (såsom karantæne og tests) med hensyn til ikke nødvendige rejser fra lande inden for EU og Schengenzone, som i henhold til en farvekode udarbejdet på grundlag af epidemiologiske data er farvet røde? <p>2. Skal artikel 1, 3 og 22 i Schengen-grænsekodeksen fortolkes således, at de ikke er til hinder for en ordning i en medlemsstat (in casu i henhold til artikel 18 og 22 i ministeriel bekendtgørelse af 30. juni 2020 om hasteforanstaltninger til begrænsning af spredning af COVID-19, som ændret ved henholdsvis artikel 3 og 5 i ministeriel bekendtgørelse af 10. juli 2020), som indeholder et udrejseforbud med hensyn til ikke nødvendige rejser fra Belgien til lande inden for EU og Schengenzone og et indrejseforbud fra disse lande til Belgien, som ikke alene kan kontrolleres og sanktioneres men også håndhæves ex officio af ministeren, borgmesteren og politimesteren?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet et Sundhedsministeriet	MF	10.01.23

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Sags-type	Proces-skridt	Dato
C-702/20 og C-17/21	DOBELES HES m.fl. 1) Skal den offentlige operatørs forpligtelse til at købe elektricitet til en højere pris end markedsprisen af producenter, der anvender vedvarende energikilder til produktion af elektricitet, under anvendelse af den forpligtelse, der påhviler den endelige forbruger til at betale et beløb svarende til det opnåede forbrug, anses for statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 2) Skal begrebet »liberalisering af elmarkedet« fortolkes således, at liberaliseringen allerede har fundet sted, når visse elementer af frihandel er involveret, f.eks. kontrakter indgået af en offentlig operatør med leverandører fra andre medlemsstater? Kan liberaliseringen af elmarkedet anses for at være begyndt, når lovgivningen tildeler en del af elforbrugerne (f.eks. elforbrugere, der er tilsluttet transmissionsnettet eller ikke-indenlandske elforbrugere, der er tilsluttet distributionsnettet) ret til at skifte eldistributioner? Hvilken indvirkning har udviklingen i reguleringen af elmarkedet i Letland på vurderingen af støtten til el-producenter i lyset af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (med henblik på besvarelsen af det første spørgsmål), navnlig situationen før 2007? M.fl.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	Dom	12.01.23
C-6/21 P og C-16/21 P	Pharma Mar mod Kommissionen Påstande: — Den Europæiske Unions Rets dom af 28. oktober 2020 i sag T-594/18, Pharma Mar mod Kommissionen, ophæves. — Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 4831 final af 17. juli 2018, hvorved Kommissionen i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 gav afslag på markedsføringstilladelse for det humanmedicinske lægemiddel »Aplidin — plitidepsine«, opretholdes, og Kommissionen frifindes. — Subsidiært hjemvises sagen til Retten. — Ansøgeren tilpligtes at betale sagsomkostninger ved Retten og ved Domstolen.	Lægemiddelstyrelsen	O-sag	GA	12.01.23

C-132/21	<p>Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság <u>Sagen vedrører:</u> 1. Skal artikel 77, stk. 1, og artikel 79, stk. 1, i [forordning 2016/679] fortolkes således, at den administrative klageadgang, der er fastlagt i artikel 77, udgør et instrument til udøvelse af offentlige rettigheder, mens den søgsmålsret, der er fastlagt i artikel 79, udgør et instrument til udøvelse af private rettigheder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, følger det da deraf, at tilsynsmyndigheden, som påhviler at påkende administrative klager, har den overordnede kompetence til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse? 2. Såfremt den registrerede – som er af den opfattelse, at behandlingen af personoplysninger, som vedrører den pågældende, overtræder forordning 2016/679 – på samme tid udøver retten til at indgive en klage i henhold til denne forordnings artikel 77, stk. 1, og søgsmålsretten i henhold til samme forordnings artikel 79, stk. 1, kan det da fastslås, at en fortolkning, der er i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, indebærer: a) at tilsynsmyndigheden og retten uafhængigt af hinanden er forpligtede til at undersøge, om der foreligger en overtrædelse, og at de derfor kan nå til uoverensstemmende resultater, eller b) at tilsynsmyndighedens afgørelse har forrang, for så vidt som den vedrører vurderingen af, om der er begået en overtrædelse, i betragtning af de kompetencer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, i forordning 2016/679, og de beføjelser, der er tillagt ved samme forordnings artikel 58, stk. 2, litra b) og d)? 3. Skal tilsynsmyndighedens uafhængighed, som er sikret ved artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i forordning 2016/679, fortolkes således, at den pågældende myndighed ved behandlingen og afgørelsen af den klageprocedure, der er fastlagt i artikel 77, er uafhængig af, hvad den kompetente ret fastslår ved endelig dom i henhold til artikel 79, således at den pågældende myndighed kan vedtage en uoverensstemmende afgørelse med hensyn til den samme hævdede overtrædelse?</p>	Justitsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	12.01.23
C-154/21	<p>Österreichische Post Sagen vedrører: Skal artikel 15, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT 2016, L 119 [...], s. 1 [...]) fortolkes således, at retten til adgang er begrænset til oplysninger om kategorier af modtagere, såfremt konkrete modtagere ved planlagte videregivelser endnu ikke ligger fast, men at denne ret nødvendigvis også omfatter modtagere af disse videregivelser, når der allerede er blevet videregivet oplysninger?</p>	Justitsministeriet Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	O-sag	Dom	12.01.23
C-323/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid Sagen vedrører: 1. a) Skal begrebet »anmodende medlemsstat« i artikel 29, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180), fortolkes således, at der herved forstås den medlemsstat (i casu den tredje medlemsstat, det vil sige Nederlandene), der som den sidste indgav en anmodning om tilbagesøgelse eller overtagelse til en anden medlemsstat? b) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, har den omstændighed, at der tidligere er indgået en aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Tyskland og Italien), også virkninger for de denne tredje medlemsstat (in casu Nederlandene) påhvilende juridiske forpligtelser over for udlændingen i henhold til Dublinforordningen eller over for de i den tidligere aftale om overførsel deltagende medlemsstater, og i bekræftende fald hvilke? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, fortolkes således, at den er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse i forbindelse med et retsmiddel mod en afgørelse om overførsel med foje kan gøre gældende, at der ikke kan ske overførsel, fordi fristen for en overførsel i henhold til en tidligere indgået aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Tyskland og Italien) er udløbet?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23

C-324/21 og C-325/21	<p>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid m.fl.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180), fortolkes således, at en løbende frist for overførsel som omhandlet i artikel 29, stk. 1 og 2, begynder at løbe på ny på det tidspunkt, hvor udlændingen, efter at have forhindret en medlemsstats overførsel ved at forsvinde, indgiver en ny ansøgning om international beskyttelse i en anden (in casu en tredje) medlemsstat?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, skal artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, sammenholdt med 19. betragtning til denne forordning, fortolkes således, at den er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse i forbindelse med et retsmiddel mod en afgørelse om overførsel med føje kan gøre gældende, at der ikke kan ske overførsel, fordi fristen for en overførsel i henhold til en tidligere indgået aftale om overførsel mellem to medlemsstater (in casu Frankrig og Østrig) er udløbet, med den følgerkning at den frist, inden for hvilken Nederlandene kan overføre, er udløbet?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23
C-356/21	<p>TP</p> <p><u>Emne:</u> Polen og diskrimination af LGBTI</p> <p><u>Spørgsmål:</u> »Skal artikel 3, stk. 1, litra a), og c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EUT 2000, L 303, s. 16) fortolkes således, at bestemmelsen muliggør en udelukkelse fra anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2000/78/EF, og følgelig ligeledes udelukker de sanktioner, der er indført i national ret i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 2000/78/EF, af friheden til at vælge en medkontrahent så længe dette valg ikke sker på grundlag af køn, race, etnisk oprindelse eller nationalitet, i tilfælde, hvor den uberettigede forskelsbehandling består i et afslag på at indgå en civilretlig aftale, i henhold til hvilken arbejdet ville skulle udføres af en selvstændig fysisk person, når årsagen til dette afslag er den potentielle medkontrahents seksuelle orientering?»</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljøministeriet	F-sag	Dom	12.01.23
C-395/21	<p>D.V.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1. Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 fortolkes således, at udtrykket »aftalens hovedgenstand« omfatter et vilkår – der ikke har været genstand for individuel forhandling, og som er en del af en kontrakt vedrørende juridiske tjenesteydelser, der er indgået mellem en erhvervsdrivende (en advokat) og en forbruger – vedrørende vederlag og måden, hvorpå dette skal beregnes?</p> <p>2. Skal henvisningen i artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13, hvorefter kontraktvilkår skal affattes klart og forståeligt, fortolkes således, at det er tilstrækkeligt, at der i kontraktens betalingsvilkår (hvorefter der skal ske betaling for de faktisk udførte ydelser på grundlag af timesats) henvises til størrelsen af den timesats, der skal betales til advokaten? M.fl.</p>	Justitsministeriet	O-sag	Dom	12.01.23
C-510/21	<p>Austrian Airlines</p> <p>1. Skal førstehjælp efter en ulykke som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001, der ydes om bord på flyet, og som for passageren fører til endnu en tilskadekomst, der kan afgrænses fra de egentlige følger af ulykken, sammen med den udløsende begivenhed anses for ét samlet ulykkestilfælde?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er artikel 29 i den nævnte konvention til hinder for et krav om erstatning for den skade, der er forvoldt ved den ydede førstehjælp, når dette ganske vist gøres gældende inden for forældelsesfristen i national ret, men uden for det tidsrum, hvori der er søgsmålsadgang i henhold til konventionens artikel 35?</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	12.01.23

C-598/21	<p>Všeobecná úverová banka</p> <p><u>Spørgsmål:</u></p> <p>1. Skal artikel 47, sammenholdt med artikel 7 og artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugerftaler (herefter »direktiv 93/13/ EØF om urimelige kontraktvilkår«), Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugere på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF, direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (herefter »direktiv 2005/29/EF om urimelige handelspraksis«), såvel som princippet om EU-rettens effektive virkning, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for bestemmelser som § 53, stk. 9, og § 565 i Občiansky zákonník (den borgerlige lovbog), hvorefter der i tilfælde af førtidig ophævelse ikke skal tages hensyn til denne foranstaltningens proportionalitet, og især alvoren af forbrugernes undladelse af at opfylde sine forpligtelser i forhold til lånebeløbet og datoen for tilbagebetaling heraf? M.fl.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	12.01.23
C-638/22 PPU	<p>Rzecznik Praw Dziecka e.a. (Suspension de la décision de retour)</p> <p><u>Uofficiel dansk version af det præjudicielle spørgsmål:</u></p> <p>Er artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2201/2003 forældreansvar, om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 og artikel 22, 24, artikel 27, stk. 6, og artikel 28, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EU) nr. 2019/1111 af 25. juni 2019. om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager om forældreansvar og i sager om international barnebortførelse (omarbejdning), sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret, hvorefter der i sager om fjernelse af en person, der er underlagt forældremyndighed eller forældremyndighed, der gennemføres på grundlag af konventionen om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser, udfærdiget i Haag den 25. oktober 1980, er tale om en bestemmelse, der er til hinder for anvendelsen af en bestemmelse i national ret, efter anmodning fra den offentlige anklager, børneombudsmanden eller ombudsmanden rettigheder, der meddeles appelretten i Warszawa inden for en frist på højst to uger fra den dato, hvor afgørelsen om at fjerne en person, der er underlagt forældremyndighed eller forbliver under værgemål, bliver endelig, suspenderes fuldbyrdelsen af den nævnte afgørelse ved lov.</p>	Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	12.01.23